Iga sõgi alustasel ja lõpetusel sai kiriksan
laulnaamatust „märgike" lauldud, mis
seda müsteti. Pärmeer lõi iga sõgi
ajaks oma ja peigmehe müega noore
paari peale kohta nisti seina sisse
Prunt an nüüd peigkaru tõsiselikult peinpüsti
valvamise al, et teda ei saa änavarastus,
sõõranir püüab prundi mend ja prundi
pärlt noored mehed prunti. Teisipääval
ja kolmapääval änavänarastta ja teda
jälle oma ifakodu viia. Muidugi on en=
nast siis peinpoisid väga tertamud. Nad
peavad prundi ülerotoma ja jälle tagasi
toama.

Peale õhtusõgi saab veel juttu aetud ja
tantsitud, ja et pulmalised ju ka kaunis
väsinud on, siis saab ka sea magama
minnud. Könavanaene juhib aga noort
paari peinkambri, kus peigmees esimesp
öösd oma prunediga koos magab. — Suda
õõse tulevad peinpoisid ja vanartavad
pulmalistel üksinda neid nüdeid mis neil
veel seljas on, ka prundil ja peigmehel
sõrmusid, helmeid, lintisid, püksinupsusid,
sõlgesid, preesisid j. n. e. — Teisipääva
hommikun ülestõusles on peinpoistel üksteise
ekk kambrse murka, kuvel aida sõlla
peale letiga pand ülesloõdud, mis=kõik
vanartud asjad müia seisvad. Peinpoisid

on enestele habemed sakupagunud ja kauplevad kui
sõudid ning karjukleseb. See on siis müüd mõne mehele
ja naesuksele kaunis mõru näli, sest nad peavad kas
tahes ehk tahtmata oma asjad rahaga tagasi ostma;
Peale hommikuse sööki, kõi kõik poodi kraam müü=
dud on, loe wad peinpoisid raha ära ning and wad
kunni müümise kopikuni prundile. Prunt saab nüüd
peigmehe ilusti ehk emasti karja laudaesse, aitadesse ja
kõige muu hoonetesse viidud. Ka saab nüüd öölduid
minnesed elajad ise ära eikalt noore paari jaoks jää=
vad, Prunt viiskabega iga lauta, ja aita ja kaevu
ohvri andi sid „rägemata vaimude" jaoks: raha, soola,
paelu ehk mõnda muud asja. Kaevu sai aga ise ära
veidike hõbe valged raabitud, sest täis hõbe raha oli kahju
kaevu visata.

Kõige selle aea sees alustasid prundi kodu prundi
võerad peale hommiko sööki peii poole müeksid tegema.
Rongi tagaots toodi kahest ehk kolmest hobusest wõetud
prundi vüete kerst. Kerst on kõigega kõvasse kinni
löötud ja lipuke varda otsas kerstu külges püsti löhwi=
tamas. Kerstul on kaks meest ees ja taga püsti seis mas.
Nõnda sõidab siis rong laulões ja naasitades edasi.
Peigmehe kodu lähidal on aga kittas tee kohi tänawas
kõigega kinni pandud. Oleks tehtud mehe kuju seisab
lai ali hoitud kätega kõige naal tee keskpaigas püsti.
Seal praklatab püssipauk, mehe kuju kukkub pauo=
peale magha, ning kõis on ka kadunud ja rongil tee jälle
lahti. Seda nalja olid peii poolt noored mehed walmistanud.
Peigmehe õues wõetakse rong püssipaukude all wastu.
Rong aga sõidab järgmisst laulu koalitades peigmehe
õue:

Nai lokesed, naljakamad!
Oike toodi neiukene,